

Chương 387: Thánh Kiếm Alsbringer Thánh Tích Của Als

(Số từ: 3947)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

23:33 PM 01/05/2023

Ngay từ khi sinh ra, mọi thứ đã được xác định. Những gì một người có thể làm và những gì họ có thể đạt được trong cuộc sống. Một số người có giới hạn, trong khi những người khác thì không.

Nếu bạn không được sinh ra trong một địa vị xã hội cao, bạn phải được sinh ra với tài năng.

Vì vậy, các yếu tố bẩm sinh là tất cả đối với một người.

Đó là những gì Roberto de Gardenia tin tưởng.

Đó là điều tự nhiên đối với Roberto, người đầu tiên trong hàng kế vị ngai vàng của Vương quốc Gardenia và được ca ngợi là người tài năng nhất trong lịch sử của Hoàng tộc Gardenia, sống với những suy nghĩ như vậy.

Mặc dù không hùng mạnh bằng Kernstadt, quốc gia hùng mạnh nhất của các công quốc, Gardenia là một trong những quốc gia mạnh nhất, và Roberto, với tư cách là vị vua tương lai, thuộc về địa vị xã hội rất cao.

Roberto tham gia Royal Class tại Temple, nơi chỉ những người tài năng nhất, bất kể địa vị xã hội, mới có thể đăng ký. Khi nhận được số A-1, thứ hạng cao nhất trong số các bạn học của mình, hắn không bao giờ nghi ngờ rằng mình là một trong những tài năng hàng đầu thế giới và là người thừa kế xứng đáng ngai vàng.

“Mày muốn bị đánh chết sao?”

Roberto đã nghĩ như vậy cho đến khi bản thân bất ngờ bị thách thức bởi một sinh viên năm hai.

Roberto tin rằng mình đã trả lời khá lịch sự. Nếu Royal Class là nơi mà địa vị được quyết định bởi tài năng, thì chính mình là người đứng đầu. Ngay cả khi họ ở trong Class A, không có cách nào họ có thể bằng nhau.

Roberto nghĩ rằng mình đã rất lịch sự khi trả lời, vì ít nhất đã sử dụng kính ngữ khi nói chuyện với một người chỉ xếp thứ 11 và đã gọi anh đến cuộc họp.

Nhưng bạo lực là những gì Roberto nhận lại.

Roberto chưa bao giờ nghĩ rằng mình đã thô lỗ. Việc Roberto, một cậu bé sống trong cung điện và coi thường tất cả mọi người trừ nhà vua, đã sử dụng kính ngữ, đặc biệt là với thường dân, đủ để nói rằng bản thân là người lịch sự.

Roberto đã bị đánh bởi một người chỉ xếp hạng 11, một thường dân, chỉ vì họ là sinh viên năm trên đã vào học sớm hơn một năm.

Anh hối hận vì đã không chấp nhận thử thách để chứng tỏ bản thân khi nó được đưa ra. Anh ta có thể đã cho tên thường dân xác xược đó thấy được sức mạnh thực sự của kiếm thuật Gardenia.

Nhà vô địch giải đấu năm nhất? Roberto không thể hiểu được tầm quan trọng của một giải đấu nhỏ như vậy. Anh ấy thậm chí còn không nhìn thấy nó. Vì vậy, nếu thường dân xác xược đó chọn một cuộc chiến khác, anh ta sẵn sàng nghiền nát họ. Roberto sẽ cho họ thấy sức mạnh thực sự của kiếm thuật Gardenia, bất kể thâm niên của họ.

Tất nhiên là để lấy lại lòng kiêu hãnh và danh dự đã bị tổn hại của bản thân...

"Có chuyện gì với người vậy?"

"À, không, không có gì."

"Đừng trợn mắt, tiểu tử."

*Thình thịch

Roberto sửng người khi Reinhardt, người tình cờ đi ngang qua, vỗ nhẹ vào má anh rồi bỏ đi. Anh không thể nói bất cứ điều gì.

Mọi người, bất kể suy nghĩ của họ, không thể dễ dàng vượt qua nỗi sợ hãi sâu xa của họ.

Với đôi mắt nheo lại, Roberto trừng mắt nhìn Reinhardt, người đã bỏ đi như thể anh ta chẳng là gì cả, ngay cả sau khi vỗ vào má anh một cách thô lỗ.

"!"

Khi Reinhardt đột ngột quay lại, Roberto nhanh chóng cụp mắt xuống.

"Một là nhìn chăm chăm hoặc là không."

Nghe Reinhardt cười, Roberto tự hỏi liệu anh ta có mắt sau gáy không.

"Chọn một cái thôi, đồ nhóc con."

Lần này, Roberto thậm chí không thể nhìn vào lưng Reinhardt khi anh ta bước đi.

Đối với Roberto de Gardenia, sinh viên năm hai Reinhardt chẳng hơn gì một thường dân bất lịch sự, người đã tập hợp mọi người một cách vô nghĩa kể từ ngày đầu tiên.

Tuy nhiên, các bạn cùng lớp của anh dường như lại nghĩ khác.

"Cậu còn nhớ vị senpai lúc trước không?"

"Ồ, ý cậu là... Reinhardt-senpai?"

"Vâng, là anh ấy."

Ấn tượng của Reinhardt mạnh đến mức mặc dù họ chỉ mới gặp các senpai là Ellen, Harriet và Reinhardt, nhưng ấn tượng đầu tiên về Reinhardt đã ăn sâu vào trí nhớ của mọi người.

A-7 năm nhất, Scylla von Greyone.

Cô là tiểu thư của Gia tộc Greyone Count, học ở Temple từ hồi tiểu học. Scylla là bạn cùng lớp đã nhận ra Reinhardt, Harriet và Ellen.

Tài năng của cô ấy là sử dụng giáo và [Độ nhạy ma thuật]. Cô ấy cũng sở hữu những kỹ năng và phẩm chất đặc biệt trong số các chuyên ngành chiến đấu.

Scylla đang ngồi ở sảnh năm nhất, nói chuyện với các bạn học khác. Roberto giả vờ không nghe và lén nghe lén cuộc trò chuyện của các cô gái.

Roberto không nghĩ đó là nghe lén. Anh chỉ nghĩ rằng những câu chuyện đó tự nhiên lọt vào tai anh.

"Thành thật mà nói, anh ấy không phải rất đẹp trai sao?"

Trước lời nói của Scylla, Roberto kìm nén ý muốn nhảy dựng lên khỏi chỗ ngồi của mình.

Anh chàng giống như ký sinh trùng đó có gì mà đẹp trai thế!

Roberto, người đã thề nguyện rửa Reinhardt trong lòng, đã kìm nén cơn giận của mình.

"Ừm...? Lúc đó tôi đã quá sợ hãi..."

"Anh ta có vẻ đáng sợ..."

Những người trả lời là A-3 Rosalie và A-10 Cardina Ein. Họ có ấn tượng ban đầu rất đáng sợ

về senpai, người đã chà đạp Roberto một cách tàn nhẫn trong lần gặp đầu tiên.

"Không, anh ấy không thường tức giận như vậy. Chỉ là anh ấy trông như vậy, hay đại loại thế...?"

Vì ấn tượng đầu tiên của Scylla từ giải đấu quan trọng hơn nên rõ ràng là cô ấy coi trọng việc Reinhardt là senpai của mình hơn.

Hơn nữa, chuyên ngành của anh ấy là cận chiến.

"Kỹ năng của anh ấy thật đáng kinh ngạc! Anh ấy đã có thể sử dụng [Tăng cường sức mạnh ma thuật] từ năm nhất! Chính tôi đã chứng kiến."

"Thật sao...?"

—[Tăng cường sức mạnh ma thuật]

Nghe từ đó, Roberto cảm thấy như thể suy nghĩ của mình đã dừng lại.

Đó là một kỹ thuật chiến đấu cấp cao mà ngay cả nhiều tài năng được tuyển chọn cũng không thể thành thạo sau hơn 10 năm rèn luyện. Và anh ấy có thể làm điều đó ngay trong năm nhất của mình.

Roberto muốn hét lên rằng đó là một lời nói dối.

"Tôi muốn làm bạn với anh ấy..."

Trước những lời mơ ước của Scylla, Roberto càng cảm thấy khó chịu hơn.

"Không phải Lucynil có vẻ đã là bạn với anh ấy rồi sao?"

Sinh viên năm nhất A-11, một cô gái tóc bạch kim độc đáo đến từ Moon Clan, thực tế đang sống trong ký túc xá năm hai.

"Phải... Cô ấy làm như thế nào? Tôi sẽ phải hỏi cô ấy sau."

—Reinhardt.

Chỉ cần nghe thấy tên anh ấy thôi đã khiến dạ dày của Roberto sôi lên.

Roberto muốn quay lại với anh ấy bằng cách nào đó.

‘[Tăng cường sức mạnh ma thuật]? Tên đó phải đã sử dụng một số mảnh khóe bản thủ’. Ngay cả Roberto, người đã nhận được sự hỗ trợ đầy đủ từ Hoàng tộc, ăn tất cả những thứ tốt nhất và được đào tạo trong môi trường tốt nhất, vẫn chưa thể sử dụng [Tăng cường sức mạnh ma thuật]. Không đời nào một thường dân từ Temple, dù tài năng đến đâu, lại có thể học nó nhanh hơn anh.

Roberto thề một ngày nào đó sẽ vạch trần bản chất thật bản thủ của Reinhardt.

Vài ngày sau, Roberto đến sảnh chính của Temple vào cuối tuần.

Họ nói đang tìm chủ nhân của Alsbringer.

Roberto không thể phủ nhận rằng có một chút hy vọng rằng đó có thể là anh.

Nếu anh ta trở thành chủ sở hữu của Alsbringer, Roberto nên làm gì?

Là người thừa kế của Hoàng tộc Gardenia, tôi rất vinh dự khi được chọn bởi vật linh thiêng này, nhưng tôi lo lắng rằng mình có thể phải từ chối, vì tôi phải ưu tiên thực hiện nghĩa vụ của một Hoàng tử. Tôi cũng phải xem xét làm thế nào để giải quyết mối quan hệ khó xử với Giáo hội Als về mặt chính trị.

Chà, tôi có thể nghĩ về nó bao nhiêu tùy thích, và không phải là hoàn toàn không có khả năng.

Đó là những gì Roberto nghĩ.

Sau khi đưa ra quyết định đó, Roberto de Gardenia phải đối mặt với một cảnh tượng khó tin.

"....."

-Wooong

Nhìn thấy Reinhardt, người được chọn bởi Alsbringer, Roberto không khỏi cảm thấy có điều gì đó không ổn đã xảy ra.

-Alsbringer...

-Đã chọn Reinhardt...

-Đó là sự lựa chọn của Alsbringer...

Xung quanh trở nên hỗn loạn.

Tuy nhiên, Roberto, người đang xem cảnh đó, đã cảm nhận được điều gì đó kỳ lạ trong biểu hiện của Reinhardt, người senpai may mắn.

Reinhardt được chọn bởi Thánh tích.

Chưa hết.

Bằng cách nào đó.

Anh ấy đã gặp phải một điều gì đó cực kỳ khó chịu.

Trước niềm vinh dự to lớn khi được chọn bởi Thánh tích, biểu cảm của Reinhardt trở nên đông cứng.

Roberto không thể không linh cảm điều gì đó từ biểu hiện này.

Trực giác rằng người này là một sinh vật khác, về cơ bản khác với anh ta.

—Thánh Kiếm Anh Hùng, Alsbringer.

Đó là một Thánh tích có thể triệu hồi Thần Chiến Tranh - Als. Tuy nhiên, cái giá phải trả là mạng sống của một người. Ragan Artorius đã triệu hồi Thần Chiến Tranh để đánh bại Ma vương và kết quả là mất mạng.

Có hai Thánh tích trong câu chuyện gốc.

Chỉ có Lament và Alsbringer. Thanh kiếm của Ellen, Lament, về cơ bản là một thanh kiếm rất sắc bén với tác dụng tương tự như [Hào Quang Kiếm]. Ellen chưa bao giờ có thể rút ra được sức mạnh thực sự của nó.

Sức mạnh thực sự của Alsbringer là triệu hồi Thần Chiến Tranh. Theo nghĩa đó, Alsbringer là một Thánh tích linh thiêng, nhưng sự cân bằng của nó bị mất đi vì bản thân nó quá mạnh. Đó là lý do tại sao có một sức mạnh thực sự đang ngủ yên trong Lament, nhưng Ellen không thể rút ra được.

Tôi biết về sức mạnh của Alsbringer.

—Thứ bảy.

Sảnh chính của thư viện trung tâm, nơi tập trung tất cả Royal Class.

Không có nhiều người.

Hoàng tộc đang tìm chủ nhân mới của Alsbringer.

Họ có thể không tìm thấy chủ sở hữu trong Royal Class. Trong trường hợp đó, họ sẽ tìm kiếm chủ sở hữu ở nơi khác.

"Trong tình hình hiện tại, khi lực lượng của Ma vương đang bí mật phát triển, Đế quốc cần một anh hùng mới. Rất có thể một người như vậy có thể nằm trong số các sinh viên ở đây."

Hoàng đế đứng trên bục và nói vậy trong khi nhìn vào tất cả các thành viên của Royal Class.

"Nếu chủ sở hữu của Alsbringer được xác định ở đây, các bạn phải giữ bí mật nghiêm ngặt. Ma vương sẽ cố gắng loại bỏ chủ sở hữu tiếp theo của Alsbringer trước khi họ trở thành mối đe dọa."

Họ muốn tìm chủ nhân mới cho Alsbringer.

Và nếu họ tìm thấy chủ sở hữu, sự tồn tại của họ sẽ phải được giữ bí mật nghiêm ngặt.

Khuôn mặt ai cũng không khỏi căng thẳng. Họ có thể cảm nhận được tên Ma Vương gần đến mức như chạm vào da thịt họ.

Đó là lý do tại sao Đế chế sẽ tìm kiếm một anh hùng mới trong số các tổ chức hoặc lực lượng quân sự đầy triển vọng như Hiệp sĩ hoặc Royal Class.

Đó là lý do tại sao chỉ có khoảng 200 người ở nơi này, bao gồm Hoàng đế, các Linh mục cấp cao của Giáo hội Als và toàn bộ Royal Class.

Quá trình này rất phức tạp.

Nhưng kết quả đã ở ngay trước mắt tôi.

Tôi nhìn chăm chăm vào chiếc Alsbringer đang lơ lửng trong không trung, chờ đợi tôi nắm lấy nó.

Mọi người đang theo dõi tôi, người được chọn bởi Alsbringer

Lẽ ra nó phải là của Ludwig.

Ban đầu, điều này lẽ ra phải dành cho Ludwig.

Nếu tôi từ chối, liệu Alsbringer có chọn chủ khác không?

Tôi có thể từ chối, và Alsbringer có thể chấp nhận lời từ chối của tôi và chuyển sang chủ nhân khác.

Đó rất có thể là Ludwig.

Điều đó có gì khác biệt với việc bảo Ludwig chết thay cho tôi?

Ludwig có thể không biết sức mạnh thực sự của Alsbringer, nhưng khi đến lúc, anh ấy sẽ tự nhiên biết được điều đó.

Dòng chữ trên thanh kiếm của Alsbringer phát sáng rực rỡ.

[Đạt được bằng sự hy sinh.]

Từ khóa của Alsbringer là “Hy sinh”.

Thực ra, tôi đã lường trước được điều này.

Thanh kiếm này.

—Alsbringer.

Thanh kiếm này chỉ chọn những người có thể chết vì thế giới làm chủ nhân của nó.

Mọi người đang nhìn tôi.

Giữa những ánh nhìn đầy ghen tị, kinh ngạc và dường như là tán thành.

*Loé!

Tôi nắm chặt thanh kiếm của Thần Chiến Tranh. Thanh kiếm của Thần Chiến Tranh rạng rỡ dường như thừa nhận tôi là chủ nhân của nó, tỏa ra ánh sáng rực rỡ.

*Vỗ tay vỗ tay

Hoàng đế.

Tiếng vỗ tay yếu ớt của Nelioth de Gradius vang khắp khán phòng.

Ngay sau đó, vô số tràng pháo tay khác nối tiếp.

Tình hình khá cay đắng.

—Alsbringer.

Thật chính xác.

Tôi đã được chọn bởi đối tượng đã giết cha tôi.

Việc tôi trở thành chủ nhân của Alsbringer sẽ được giữ bí mật. Tuy nhiên, không chắc liệu bí mật đó có được giữ kín hay không. Một lệnh bịt miệng nghiêm ngặt đã được đưa ra cho tất cả những người có mặt tại hiện trường.

Đế quốc phải giữ kín bí mật này, vì tôi có thể bị ám sát bởi Ma vương, và các sinh viên Royal Class đã chứng kiến cảnh tượng này cũng sẽ được yêu cầu giữ bí mật một cách nghiêm ngặt.

Không biết rằng Ma vương đã được chọn bởi Alsbringer.

Dù sao thì, mặc dù tôi đã che giấu sự thật rằng mình là chủ nhân của Tiamata, nhưng giờ đây một số lượng đáng kể người đã biết tôi đã trở thành chủ nhân của Alsbringer.

Nó không chính thức, nhưng tôi đã trở thành một người được chọn bởi một Thánh tích.

Đương nhiên, tôi không còn lựa chọn nào khác ngoài việc nói chuyện riêng với Hoàng đế, người đã đích thân chứng kiến buổi lễ tìm kiếm chủ nhân của Alsbringer.

"Chủ nhân của hai Thánh tích."

Hoàng đế nhìn tôi với vẻ mặt nghiêm nghị.

"Ta có thể có một anh hùng vĩ đại hơn Ragan Artorius trước mặt ta."

Ragan Artorius cũng có hai Thánh tích, nhưng trong cuộc chiến chống lại Ma vương, anh ta chỉ sử dụng một.

Tôi không thể tìm thấy bất kỳ câu trả lời nào cho những lời bình tĩnh của Hoàng đế.

Trên thực tế, Ellen cũng có hai Thánh tích, nhưng cô ấy không đề cập đến nó.

Hoàng đế đặt tay lên vai tôi. Bản thân ông ấy đã là một vinh dự lớn khi được trực tiếp chạm vào cơ thể tôi.

"Reinhardt."

"Vâng, thưa Bệ hạ."

"....."

Ông ấy chỉ nhìn chằm chằm vào mắt tôi và không nói gì trong một lúc. Ông dường như muốn nói gì đó nhưng không thể mở miệng.

Cuối cùng.

“.....Cậu đã trở thành một người quá quan trọng đối với ta để yêu cầu những đặc ân cá nhân.”

Reinhardt không trả lời những gì anh định nói, và chỉ nở một nụ cười cay đắng.

"Ta giao cho cậu tương lai của nhân loại."

Sẽ không phải vô tình mà Hoàng đế không nói "Đế chế".

—Tương lai của nhân loại.

Đúng.

Tương lai của thế giới, xa hơn nữa.

Đó là điều tôi muốn.

"Thần sẽ cố gắng hết sức, dù thế nào đi chăng nữa."

Một vũ khí hạt nhân đã được đặt trong tay tôi.

Một vũ khí hạt nhân chỉ có thể được sử dụng bằng mạng sống của tôi.

Nhưng thực tế đó là vũ khí hạt nhân không thay đổi.

Hoàng đế khích lệ tôi và lặng lẽ trở về cung điện.

Mặc dù một sự kiện lớn đã xảy ra, nhưng nó vẫn như thể không có gì xảy ra.

Thật vậy, như thể không có chuyện gì xảy ra, những người tập trung tại trụ sở đã giải tán, và tôi trở về ký túc xá của Royal Class.

"Em không chắc đó có phải là điều đáng để ăn mừng hay không."

“Anh nghĩ rằng đó là một vấn đề đau đầu. Anh đã có một thánh tích.”

"Chính xác."

Ellen dường như nghĩ rằng việc tôi trở thành chủ sở hữu của Alsbringer không phải là một điều tốt. Tất nhiên, thật tốt khi một Thánh tích mới xuất hiện, nhưng có vẻ như sẽ có vấn đề nếu người khác phát hiện ra nó.

Sau khi nói thế, Ellen nói về một thứ hoàn toàn không liên quan.

"Đầu tiên, nói chuyện với em sau và đi gặp Harriet ngay bây giờ."

"Tại sao lại là Harriet?"

"Cô ấy đang khóc."

Cái gì?

Tại sao Harriet đột nhiên khóc?

Cô ấy có cảm động đến rơi nước mắt không?
Giống như Reinhardt của chúng ta đã được Thánh tích chọn?

Lý do cho điều đó là gì?

Nhưng thực tế đã hoàn toàn khác.

"Uhuhuh!"

Khi tôi lên phòng, Harriet đã ôm chặt lấy tôi và bật khóc.

"Đừng làm thế, đừng làm gì cả, được không?
Uhuhu! Uhuhu!"

Ah.

Đối với Harriet, Thánh tích có một ý nghĩa khác.

Harriet không biết tôi có Tiamata.

Cô ấy cảm thấy rằng bây giờ tôi đã trở thành chủ nhân của Thánh tích, chắc chắn tôi sẽ phải chiến đấu với Ma vương.

Harriet khóc vì sợ tôi chết.

"Em sợ... Em sợ quá, Reinhardt... Uhuh! Uhuh! Uhuh!"

"Không... tại sao anh lại phải chết chứ?"

"Nhưng mà... còn..."

Harriet, dựa vào tôi, khóc không ngừng như thể thế giới sẽ sụp đổ.

"Anh sẽ không chết."

"Đừng chết... anh không được chết. Anh có thứ đó? Đừng gây rối với Ma vương. Đừng làm vậy. Anh đã có thứ đó? Hứa với em. Hứa đi..."

"Được rồi. Tại sao anh phải làm một việc như vậy? Hả? Anh sẽ không chết đâu."

"Uhuh... Em cũng sẽ trở nên mạnh mẽ hơn... Em nhất định sẽ bảo vệ anh..."

"Vâng vâng."

Tôi đã trở thành chủ nhân của Thánh tích, thứ sẽ giết chết tôi nếu tôi giải phóng sức mạnh thực sự của nó.

Tôi an ủi Harriet, nói rằng tôi sẽ không chết.

Nếu đây là một sự kiện công cộng, nó sẽ là một vụ ồn ào lớn, và cái tên Reinhardt sẽ lan truyền đến mọi nơi trên lục địa.

Nhưng với thời gian trôi đi, mọi thứ vẫn im ắng ngay cả sau khi Alsbringer chọn chủ nhân mới.

Ngay cả trong ký túc xá của Royal Class, việc nói về Alsbringer bị nghiêm cấm. Các giáo viên thi hành chính sách kín tiếng, và cách các senpai và kouhai nhìn tôi đầy kính sợ, như thể họ đang nhìn một sinh vật từ một chiều không gian khác.

Tất nhiên, mặc dù bị nghiêm cấm nhưng vẫn có rất nhiều cơ hội để chia sẻ câu chuyện.

Olivia cũng đến gặp tôi.

"..."

Vì tôi đã trở thành chủ nhân của Thánh tích, nên việc tôi phải chiến đấu với Ma vương là điều không thể tránh khỏi. Cũng như Harriet, Olivia cũng tin vào định mệnh đó.

Olivia lặng lẽ ôm lấy tôi. Biết lý do tại sao cô ấy làm điều đó, tôi không thể đẩy cô ấy ra lần này.

Olivia xoa đầu tôi.

Olivia đang ở trong tình thế mà cô đã được Ma vương cứu. Vì vậy, nếu tôi chiến đấu với Ma vương, cô ấy sẽ gặp khó khăn. Có vẻ như cô ấy không ghét Ma vương chút nào.

“Em sẽ luôn ở bên anh.”

“...”

“Sẽ không có vấn đề gì xảy ra, em sẽ luôn ở bên cạnh anh.”

Có vẻ như Olivia đã sẵn sàng để trở thành kẻ thù của Ma vương, người đã cứu cô ấy, bất kể điều gì. Tuy nhiên, những lời đó bây giờ lại gây ấn tượng khác với tôi.

“Anh biết mà.”

—Olivia Lanze.

Ngay cả khi cô ấy biết tôi là Ma vương, Olivia vẫn sẽ đứng về phía tôi.

Ánh nhìn của mọi người về phía tôi có chút thay đổi.

Cứ như thể tôi đã lấy đi thứ gì đó lẽ ra phải thuộc về Ludwig, nhưng Ludwig không biết rằng Alsbringer ban đầu lẽ ra phải là của anh ấy.

Thành thật mà nói, tôi không có nhiều lương tâm tội lỗi về việc lấy nó.

Nếu tôi nói điều này với một người luôn sẵn sàng hy sinh bản thân vì nhân loại, anh ta có thể sử dụng nó để chống lại tôi.

Vì lợi ích của Ludwig, và vì lợi ích của tôi, tôi là chủ sở hữu của thứ này là đúng đắn.

"Tôi cũng sẽ làm việc chăm chỉ để có thể giúp ít nhất một chút cho cậu."

"Được rồi."

Đó là những lời của Ludwig.

"Cậu rất tuyệt vời."

Đó là những gì Cliffman đã nói.

"Nếu anh giết được Ma Vương, em sẽ cưới anh."

"Cậu đang nói cái quái gì vậy?"

"Dù sao thì, đừng chết. Cả hai chúng ta."

Liana nhìn tôi và đột nhiên thốt ra những lời đó, sau đó đánh nhẹ vào vai tôi khi cô ấy đi ngang qua.

"Tuyệt vời, Reinhardt. Không ngờ rằng ngay cả Alsbringer cũng chọn anh."

Charlotte chúc mừng tôi với một nụ cười rạng rỡ, nghĩ rằng việc tôi trở nên mạnh mẽ hơn cũng không tệ chút nào.

Và sau đó.

"Chủ nhân của hai Thánh tích."

Trên sân thượng, Bertus nói vậy trong khi nhìn tôi. Tôi biết anh ấy sẽ phát hiện ra một ngày nào đó. Nhưng như mọi khi, Bertus đã biết trước.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

Quét mã để chuyển tiền

NGUYỄN TIẾN LỰC

SĐT: 0901089550

Thanks For Reading